

Autor: Ludva Arak

Alexandr Bělov (1976) je předním aktivistou ruské nevládní krajní pravice, v minulosti byl dlouholetým předsedou Hnutí proti nelegální migraci (DPNI).

První otázka směřuje celkem logicky k původu organizace. Jak hnutí proti nelegální migraci vzniklo? Máte nějaké politické kořeny?

AB: Kořeny máme v organizaci Pamjať, která vznikla ještě v 80. letech. Jinak se samotným DPNI se to má tak. Před 6 lety (2003) jsme se shodli, že není potřeba odvrhávat národní tradice, abychom se mohli cítit členy západní křesťanské civilizace. Bylo vytvořeno Hnutí proti nelegální migraci. Migranty totiž vidíme jako největší hrozbu naší civilizace. Při tvorbě hnutí jsme hodně přihlíželi ke zkušenosti západních zemí. Hnutí bylo vždy poměrně decentralizované, neměli jsme nikdy jednoho šéfa. Nemáme za sebou silné finanční skupiny a taky odmítám tvrzení, která se na západě šíří, že nacionalisté jsou v Rusku řízeni FSB.

Naopak už od počátků byly naopak proti DPNI represivní akce. V Rusku jsme nechtěli vstoupit do opozičních kruhů, nevidíme v tom totiž moc smysl. Jde nám prostě a jednoduše o větší věci. Rusko je podle nás nyní periferií evropské civilizace, máme velmi neefektivní ekonomiku a systém státní administrativy. A mně je z toho smutno jako člověku, který má rád svoji zemi. A já utíkat nechci, chci aby moje děti vyrůstaly tady. A jsem připraven být se státní mocí o to, aby politika byla efektivní pro rozvoj ruského národa. A k tomu určitě nepatří nové železné opony, které se nyní, zdá se, opět chystají. Vytváří se obraz Západu jako nepřítele. My jsme protizápadní hnutí, opravdu ne.

Velmi často se setkávám s tím, že jste označováni různými ideovými nálepkami. Jaké máte vlastně základní ideologická východiska?

AB: Žurnalisté i političtí konkurenti mají silný zvyk dávat dehonestující nálepky. Nejsem přece nacistou, když volám po ochraně národních hodnot a kultury ruského lidu! Směšné pak je, když z nacismu někdo obviňuje Putina. My ho naopak vidíme jako neideologického pragmatického politika, který je ochoten Rusko kdykoliv prodat, přijde-li mu to výhodné.

Razíme ideologii „zdravého smyslu“. Tzn. nečinit to, co není dobré pro národ. Aby stát byl zodpovědný své historické úloze a aby se odpovídal národu a lidem a ne naopak. Jasně, že to může znít jako národní egoismus, jenže jinak to nemůže fungovat. Já třeba nechápu, proč Rusko, které má samo řadu problémů a celkem chudou – hlavně mimo velkoměstská centra – populaci, posílá miliardovou (většinou vojenskou) pomoc do Afriky, Latinské Ameriky. Já tomu prostě nerozumím. Stejně tak považuji za nesmysl, že USA plánují odstranit ruskou vládu, to jsou pouze žvásty. Hlavně proto, že všichni ti, kteří tímto hrozí, tak na západ vyváží všechna svá aktiva, všechny zisky z exploatace ruské země. To je přece absurdní. Vyvezli veškerý ruský rezervní fond. Peníze prostě mizí na západě, hlavně v USA, kde jsou kupovány nemovitosti, a tahle země že nás chce ovládnout? Směšné. A pokud ano, sami tomu přispívají a jsou tudíž zrádci. Krátce shrnuto, jsme nacionalisté, patrioté.

Máte nějaké přímé konkrétní historické ideové vzory? Třeba Stolypina?

AB: Hlásíme se k předrevolučnímu Rusku. Jednalo se o vládu, která na svoji dobu nadstandardně garantovala lidská práva, dbala o zájmy Ruska a jeho lidu. Dále nás ovlivnili američtí progresisté, ostatně naši ideologii bych národním progresismem nazval.

Já osobně jsem v posledních volbách pomáhal Borisi Fjodorovovi, bývalému ministru financí, který již bohužel nežije. Ten naplňoval moje představy a byl uznáván i na západě. Ano, hlásím se i ke Stolypinovi a Fjodorov měl šanci stát se druhým Stolypinem.

Jaké postoje zaujímáte k náboženství? Myslím tedy hlavně k pravoslaví?

AB: Mnoho sympatizantů DPNI je pravoslavných, ale v náboženských otázkách jsme liberální. Nicméně tradiční pravoslaví je součástí života většiny ruských nacionalistů. Klademe velký důraz na rodinu, na vztah mezi společností a státem, to jsou hodnoty pravoslaví. Menší skupina nacionalistů se hlásí k pohanským kultům.

Ruské obecně nacionalistické hnutí, tedy nejen DPNI, není určité jednotné. V jejich středu najdeme národní bolševiky i neonacisty. Jaké jsou mezi těmito křídly vztahy?

AB: Jsme síťová struktura a máme mezi sebou lidi různých odstínů. Ovšem já osobně se snažím velmi agitovat pro to, aby uvnitř hnutí nebyly zbytečné spory. Už jen proto, že máme společného nepřítele a tak jako tak nám všem hrozí vězení. Nemůžeme tak trátit energii na vnitřní spory, když musíme oslovovat populaci, v čemž nám Kreml brání. Jinak je mezi námi hodně idealistů, lidí ochotných oběti, a to i doslova oběti na životech. Takové lidi je potřeba lákat k politice, delegovat je do politických funkcí. Idealisty a ne současné politiky, což jsou lidé bez principů. Včera byli komunisty, pak byli v NDR (Náš dům Rusko), a teď jsou v Jednotě.

Na západě často směšují ruský nacionalismus se stalinismem. Mohl by si tady ono směšování nějakým způsobem vysvětlit?

AB: Drtivá většina reaguje na stalinismus negativně. Ale samozřejmě těžko se odděluje Stalinova osoba od vítězství ve II. světové válce. Ale koho jsme my osvobodili? Stalin byl jako Hitler a nemůžeme tedy hovořit o osvobození ale porobení zemí střední a východní Evropy. Není to sice vina pouze ruského národa, ale problém je, že jsme bolševické vůdce nikdy nepostavili před soud a nejsme sto se se zátěží vlastní minulosti vyrovnat. Proto já osobně plně chápu protiruské nálady, které nacházíme v Polsku, v Pobaltí či na západní Ukrajině. Chápu, že ruské vojáky vidí jako okupanty. Neměli bychom se bát pravdy. Může to vztahy jenom zlepšit, když přiznáme Katyň, napadení Finska, zachvácení Pobaltí. Ostatně ale na druhou stranu, a to bych prosil o pochopení – kolonizační procesy v britském impériu byly snad něžnější? Bylo na ně jen méně vidět, protože byly v zámoří. Měli bychom se z historie poučit a budovat lepší vztahy se sousedy. Sovětský systém, to byla nemoc. A nejen ruská. Ten ovšem tou nemocí trpěl hodně. Nejen že ji roznášel, ale hodně jí i trpěl. V lágrech, vězeních, na frontách. Národ poztrácel elity, desetimilióny obyčejných lidí. To je početně víc,

než několik pokolení Vás, Čechů. Ohromné číslo. Naše tragédie je v tomto ještě větší, my jsme v tom žili ne 40, ale 70 let.

Jaké jsou vůbec postoje ruských nacionalistů k nacismu - ideologii, kterou ruský národ ohromně strádal? Ostatně o nacizaci či spíše fašizaci (byť to jsou dvě různé věci) Ruska se obecně hodně píše či mluví.

AB: Ovšemže jsou to dvě různé věci, to si často chytrolíni v novinách pletou. Jasně, že jsou v Rusku nacisté, tedy neonacisté. Mimochodem skupiny, které nahlížely na Hitlera jako na osvoboditele, existovaly už za dob SSSR. A mluvím teď o Rusku, ne Ukrajině či Pobaltí. Mnozí Rusové ostatně na straně wehrmachtu bojovali. Statisíce, ne li miliony. A uvědomme si, že většina z nich nepatřila k fanatikům vypalujícím vesnice. Viděli v tom druhou občanskou válku, možnost odstranit bolševismus. A to říkám jako potomek veteránů Velké vlastenecké války na straně SSSR. Babička měla 11 bratrů a jen dva se vrátili. Mmch. je zajímavé, že většina filmů o válce v době SSSR, třeba v 70. letech, ukazovala německá vojska v lepším světle než sovětská. A i když prohrávali, alespoň vypadali nohem lépe než Sověti. Kulturní, disciplinovaní, hezčí... Sověti byli špinaví a opilí... Já osobně si myslím, že to byla jakási skrytá propaganda nacionálního socialismu. Navíc pro mladé lidi je vnější faktor velmi důležitý. I když jsem možná už hodně paranoidní (smích).

A co se ještě týče šíření národního socialismu v Rusku, nesmíme zapomínat, že Hitler není jediným teoretikem a praktikem národního socialismu. Nacionální socialismus se realizuje v Číně, Libyi. Také je scestná myšlenka, že když Hitler vedl svůj režim bestiálně, tak odmítneme paušálně vše, co přinesl. To nebudeme stavět dálnice proto, že to dělal Hitler? Měli bychom se z historie učit a dívat se na ni neideologicky. Např. migrace. Není snad jediné země na světě, která by mohla říci, že jí přinesla imigrace hlavně pozitiva. Prostě tomu tak není. Víme, že krásné ideje, kam patří i multikulturalismus, nefungují. Prostě z dějin bychom se měli učit a ne opět experimentovat. Myslím, že Rusko by další experiment nemuselo vydržet, marxismus stačil.

Takže považuješ multikulturalismus za stejný nesmysl jako třídní společnost?

AB: Naprosto. Je to ideál, kterého nikdy nedosáhneš, jediné opět terorem, a to také jen částečně.

V tomto ohledu nemohu nepoložit další otázku. Jsou ruští nacionalisté rasisté?

AB: Pro ruského mužika je rasista americký plantážník. Nebo člen Ku Klux Klanu. Ale je mezi Rusy určitě spousta lidí, kteří si myslí, že vzájemné soužití ras nepřináší nic dobrého. A že černá rasa má řekněme menší zkušenosti s vytvářením státnosti. Viz např. JAR. Tam je to srovnání ukázkové. Nebo v Zimbabwe. Dokonce i celá řada černochoů teskní po vládě bělochů, mnozí velmi zchudli, zvýšila se kriminalita. A nejen bílí, ale i bohatší černoši odcházejí. A americká zkušenost je do Evropy nepřenositelná. Bylo to pusté území, vyčištěná od místní domorodé populace. A i přes následný melting pot dodnes USA plně jako multikulturní společnost nefungují. Mít rád jinou rasu či kuturu je samozřejmě možné, ale je to lepší na

dálku.

Jakou rasu, národ či kulturní entitu DPNI vidí jako největší hrozbu Ruské federaci?

AB: Biologickou hrozbu představují Číňané. Jsou to nositelé infekce tolerance. To je prosím medicínský termín. Tolerantní je takový organismus, který s infekcí nebojuje. A dříve či později umírá. Na to doplatila římská říše, nikoli Barbaři se stali Římany, ale naopak Řím rozvrátili. V Rusku hrozí obdobný proces. Opět bychom se měli učit z dějin. Nadto Rusko vymírá a nejen Rusové, ale např. i Židé. Prostě tak, státy jsou výtvoři jednotlivých národů, až na výjimky. A proto by ty národy měly mít na své státy exklusivní právo. Migrace ho narušuje. To je snad také ještě pochopitelné, že se někdo sune někam, kde mu bude dobře a pokud možno bez přílišné námahy, ale není pochopitelné, proč je upíráno právo národů své státy bránit. Je prostě jasné, že by se měly dodržovat zákony vyplývající z tradice daného státu, a komu se to nelíbí, tak ať sem prostě nejezdí. Je jasné, že se požaduje, aby člověk uměl úřední jazyk dané země. Že si stát hlídá svoje teritorium a nedopouští formování nějakých stínových států nebo pseudostátů. A stát se musí starat hlavně o svůj základ a tím jsou v případě Ruska Rusové. Nebude-li Rusů, nebude Rusko. Rozpadne se na malé a navzájem se nesnášející státy. Adygové nemají rádi Gruzíny. Čečenci mají problémy s Dagestánci, Inguši s Osetíny.

A jak byste chtěli řešit problémy s „imigranty“ z oblastí, které jsou součástí Ruské federace. Tzn. jsou to Vaši občané, z Vaší (imperiální) vůle, rusky umí a logicky využívají práva svobody pohybu uvnitř své země.

AB: To je klasický problém imperiální mocnosti. Být impériem má i svá negativa, to je zřejmé. On anglický způsob impéria je efektivnější. Ovládli kulturu, kapitál a ustanovili svůj jazyk jako hlavní. Velmi chytrá a efektivní cesta. Podobně k tomu začala přistupovat Čína. V Rusku je to již velmi vlivný činitel. Čínští občané mají dokonce výhody, které jiným národům nebývají udělovány. Třeba když něco provedou, často se z toho vyvléknou po intervenci jejich ambasády. Čili rovnost před zákonem zde neplatí. Mně jako Rusovi je z toho na nic.

Dalším problémem je tedy onen severní Kavkaz. Jednak je to dáno tím, že to není zase tak dávno, kdy byl k Rusku připojen a nezavršil se proces rusifikace oblasti. A jednak je tam málo Rusů. V Tatarstánu je jich více než 50%. V Čečensku ani ne procento. V oblasti tudíž nejsou evropské civilizační normy, vládne tam zvykové právo.

Tady si Rusko musí poctivě položit otázku, jestli je pro něj výhodné severní Kavkaz držet. Není pro Rusko jednodušší a hlavně výhodnější to území prostě pustit? Navíc je velmi pravděpodobné, že brzy ono samo bude chtít zpět, protože reálná existence samostatného Čečenska nemluvě o Ingušsku je ze všech objektivních úhlů pohledu takřka nemožná.

Tak jasné, že udržovat tam moc a vliv jen tak pro parádu a pro naplňování Kadyrovovy pokladničky výhodné není. Ale má to své vojenské a ekonomické aspekty. Stejně jako třeba přítomnost USA v Afghánistánu, které navíc ještě svými konkrétními kroky zabezpečují narkotika pro Evropu. Severní Kavkaz je třeba evropeizovat a rusifikovat, jinak tam bude stále silný islamismus, wahhábismus nebo i panturkismus. Rusové budou odjíždět a utíkat a my tu

oblast ztratíme. Pokud to vyléčit nepůjde, budeme muset ten nemocný kousek odřezat. Kreml s tím nedělá nic smysluplného. Dále žijí místní klany, dále se tam denně vraždí, mládež tam podléhá wahhábistické ideologii. Je tam stále aktivní turecká rozvědka atd.

Několikrát jsi použil slovo evropský. To mne velmi zaujalo, protože je to velké téma staletých debat o ruské identitě, o roli Ruska ve světě a civilizaci jakožto eurasijského obra, který se navíc kdysi nacházel dokonce na třech kontinentech. Považuješ se za Evropana, Asiata nebo si dokonce myslíš, že Rusko je samo o sobě civilizací?

AB: Já jsem se nikdy za Asiata nepovažoval, ani nepovažuji. A většina Rusů, tedy etnických Rusů, i těch, kteří žijí v Asii, se považuje za Evropany. Nečteme japonské nebo čínské spisovatele, ale evropské – Shakespeara, Byrona, Dumase a další. Samozřejmě ale asijské vlivy u Rusů jsou, a to většinou negativní – nepotismus, klientelismus, to jsou asijské hodnoty, které sem byly importovány ze střední Asie a Kavkazu. A třeba i Rusy, kteří tam žili a vrátili se. Schéma voleb, které se používá nyní v Rusku, má kořeny v Turkmenistánu či Ázerbájdžánu. V některých regionech měla Jednota více než 100%. Směšné, nenormální, absurdní. Rusko se podobá východní despocii. Oni milují iluze. Iluze svobodných voleb. Iluze vzdělání. Oni nestojí o vzdělání, ale o diplom. Kavkazani sem přijíždějí jako premianti, ale reálně neumí nic. Jazykové znalosti mají minimální, krom ruštiny a své rodné řeči neumí žádnou a často neumí ani pořádně rusky nebo naopak, měli-li ruskou školu, neumí pořádně svůj jazyk. Ale já jsem „doktor“, vážený muž, to je jejich cíl. Tady jsou výjimkou většinou Arméni, to jsou skutečně často velmi talentovaní lidé.

Ted' nedávno jsem viděl seznam studentů přijatých na Akademii MVD v Pitěru. Většinou to byli Ázerbájdžánci. K čemu Rusku budou takoví náčelníci milice? USA a Anglie si většinou vybíraly z národnostních menšin nebo kolonizovaných národů ty nejlepší, aby nesli jejich civilizační misi. I když i to se často vymklo z rukou – příkladem budiž pařížský student Pol Pot. Rusko to tak nedělá. Vezmeme samé blbce, hlavně když mají peníze. A ruští specialisté utíkají, 40000 ročně! Co taky, učí-li se s nevzdělanci, kteří vyhrožují učitelům nožem.

Jste hodně zaměřeni proti Kavkazanům. Vidíte či vnímáte nějaké rozdíly mezi severními a jižními Kavkazany? Nebo resp. mezi křesťanskými a muslimskými?

AB: Tak určitě ano. Arméni a Gruzíni mají dlouho kulturní tradici, která je nám jednak bližší a jednak je mnohem delší než naše. To je velmi důležitá věc. Hlavně písemnictví, kterým mohli předávat znalosti. Jiné národy Kavkazu učili své děti místo písma ovládat šavli a loupit u sousedních národů. A v tomto stupni rozvoje vstoupily do civilizované společnosti. Jinak je to celé postavené na hlavu. Z Gruzínů udělali nepřátele. Proč? Ruský národ s nimi nemá problém. A Čečenci? Kadyrov je v Kremlu jak doma. Přitom Rusové mají s Čečenci problém. Co se války v Jižní Osetii týče, jsem si jist, že byla vyprovokována ruskými zpravodajskými službami.

Další otázka, kterou bychom si asi měli jako Slované položit. Na kolik je ruský nacionalismus panslovanským či slavjanofilským? V ČR je v podstatě mrtvý, resp.

jako doktrína marginální a definitivně ho zabil v širší společnosti rok 1968.

AB: Panslavismus je živý jako postimperiální symbol, to bezpochyby, ale jinak je třeba říci, že krom jazyka nás nic nesjednocuje. Náboženství různá, byť tedy křesťanská. Turecká hrozba už neexistuje, germánská vlastně taky ne. Bez vnější hrozby je ta idea mrtvá. Rusko samo není absolutně schopno být pro slovanské národy alternativou. Slované jsou navíc jazyková a nikoli rasová skupina. Mezi Němci a Turky najdete více podobností než mezi Rusy a Bulhary...

Tak Bulhaři jsou ostatně turkotatarský kmen, který se slavonizoval později... Jasně... I třeba Srbové jsou jiní, jiná fyziognomie. Dokonce i mezi novým ruským etnosem Ukrajinci (upřímně řečeno mnozí Rusové, já mezi ně patřím též, považují Ukrajince za Rusy) jsou rysy bližší Němcům než třeba jižním Slovanům. A důležité je, že panslavismus je nevýhodný i pro naše geopolitické protivníky. Ti mají navíc pravdu, že Rusko není nijak významným hráčem světové politiky. To je jen hra na efekt, jsme maximálně regionální velmocí, a to ještě s velkými problémy. Ale spíše jsme pustý geopolitický prostor, o který se rvou jiní. Západ, islámský svět a Čína. Kdo ten prostor ovládne, ten bude ovládat celé lidstvo a to na hodně dlouho.

Jestli v tom budou hrát roli Slované? Tak měli by! S Čínou a islámským světem nemají Rusové budoucnost. Takže zbývá západ...

Jestli tomu rozumím, ty nejsi protizápadní.

AB: Spousta mladých Rusů není a já taky ne. Staří nacionalisté ano, ti žijí v studenoválečnickém myšlení. Západ nás chce okupovat. Vždyť už tomu tak je, všechny peníze jsou v USA. Karty drží v rukou USA. To je už holý fakt. Sláva bohu, že nejsou v Číně.

Jak se k vám vlastně staví současná vládnoucí klika?

AB: Tak chovají se jako samoděržaví, jako samovládci. Nesouhlasíš li, jsi perzekvován. Já mám teď rok a půl podmínku.

Za co?

Bez jakékoliv sebechvály, jsem jeden z mála, kteří mohou v Rusku tzv. destabilizovat situaci. Někam přijedu, nikdo mne nebude znát osobně, ale za 10 dní budu mít za sebou 10 000 lidí, kteří mne budou poslouchat. Takové mám jméno mezi nacionalisty. Proto se mne také vláda bojí a perzekvuje mne.

Podmínka je pro mne v jistém smyslu slova horší než vězení. Jsem stále v nejistotě. A navíc vězení by moji autoritu zvedlo.

Takže podporu mezi populací nemáte malou... Je dostatečná?

AB: To ano, ale ne všichni si na sebe vezmou zodpovědnost. Já ano.

Jaký máte přístup k médiím?

AB: K tiskovým solidní. Ke zbytku žádný, ale to nejsme výjimkou. Existuje seznam lidí, které je zakázáno ukazovat v televizi. Já jsem tam též. Používáme internet. Naše stránka má návštěvnost přes 5000 originálních přístupů denně. Stránky Jednoty něco přes 200...Nejdůležitější je pro nás neosobní kontakt.

V jaké míře máte navázány mezinárodní kontakty? Třeba v ČR?

AB: Tak s Čechy poměrně slabé, ale hodně jsme v kontaktu s organizacemi v Německu, Francii a USA. VČR máme nějaké kontakty, ale partnera jsme si ještě nevybrali. Jsme v kontaktu s Dělnickou stranou. V Německu spolupracujeme s NPD (Národní demokraté) a v Anglii také s Národní stranou. Spolupracujeme i s Řeky (Zlatý východ) a s lepenisty ve Francii, i když tam se teď rozpadají.

Co je Váš konkrétní cíl? Politická moc? Nemyslím cíl ideologický, ale konkrétní, reálný.

AB: Stranický život je v Rusku virtuální. Je to fikce. Parlament je fikcí. Vše se rozhoduje v Kremlu. Snad KPRF se může nazývat strana. My jsme chtěli založit stranu Veliké Rusko loni, 70000 podpisů jsme měli, podali jsme žádost o registraci. Nebyla přijata. Já chci širokou koalici a mít velké cíle. A minimalizovat cíle jednotlivců, protože ty často boří jinak nadějně dílo. První cíl je jak jako tak dostat se do parlamentu, byť je zatím fikcí. Prezident, to je utopie, navíc ho stejně vybírají ve Washingtonu. Prostě to tak je, to není nic proti západu. Nyní musíme hlavně přežít, udržet si vliv na populaci a snažit se dobýt poslaneckých lavic.

Díky za rozhovor!